

Karta opisu zajęć (syllabus)

Nazwa kierunku studiów	Zielona urbanistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ergonomia w architekturze krajobrazu Ergonomy in landscape architecture
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,24/0,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Marek Kopacki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Ochrony Roślin
Cel modułu	Celem modułu jest wprowadzenie w zagadnienia związane z ergonomią: dostosowaniem do możliwości psychofizycznych człowieka elementów wyposażenia terenów otwartych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Absolwent zna i rozumie problematykę na poziomie podstawowym z zakresu socjologii i psychologii środowiskowej, teorii i estetyki kształtowania przestrzeni.
	W2. Zna i rozumie metody, techniki i narzędzia stosowane w inżynierii krajobrazu mające na celu właściwe kształtowanie krajobrazu.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi integrować wiedzę z zakresu dyscyplin naukowych związanych z architekturą krajobrazu, poddawać analizom hipotezy związane z problemami inżynierskimi.
	U2. Ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć techniki i technologii w zakresie poprawy jakości życia człowieka.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Jest gotów do rozwiązywania złożonych zadań projektowych dotyczących kształtowania krajobrazu w skali miejscowej
	–

Treści programowe modułu	Projektowanie elementów architektury krajobrazu z uwzględnieniem zasad ergonomii.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Neufert E., 2003, Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego. Wyd. Arkady, Warszawa. 2. Krause M., Ergonomia : praktyczna wiedza o pracującym człowieku i jego środowisku, Śląska Organizacja Techniczna, Katowice 1992. 3. Ujma-Wąsowicz K., Ergonomia w architekturze. Materiały do ćwiczeń dla studentów, Politechnika Śląska, Gliwice 2005. Literatura uzupełniająca: 1. Złowłódzki M., O architekturze i ergonomii, Politechnika Krakowska, Kraków 2008.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład z wykorzystaniem technik audiowizualnych na wykładzie, wykonanie projektów z wykorzystaniem komputera
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – sprawdziany pisemne U1, U2 – ocena umiejętności studenta w zakresie doboru ochrony wybranej rośliny na podstawie przygotowanego projektu K1 – ocena pracy zespołowej studenta, jego aktywności i samodzielnego rozwiązywania problemów.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie wykładów: 1. W1, W2 – sprawdziany pisemne (stanowią 80% oceny na zaliczenie). Skala ocen zgodna z Wydziałową Księgą Jakości Kształcenia: Niedostateczny (2,0) – <51% sumy punktów Dostateczny (3,0) – 51-60% sumy punktów Dostateczny plus (3,5) – 61-70% sumy punktów Dobry (4,0) – 71-80% sumy punktów Dobry plus (4,5) – 81-90% sumy punktów Bardzo dobry (5,0) – 91-100% sumy punktów 2. U1-U2, K1 – ocena projektu (stanowi 20% oceny) 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy

	lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części).																								
Bilans punktów ECTS	<table><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godz. kontakt.</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>wykłady</td><td>15</td><td>0,60</td></tr><tr><td>ćwiczenia</td><td>15</td><td>0,60</td></tr><tr><td>zaliczenie pisemne</td><td>1</td><td>0,04</td></tr><tr><td colspan="3">Liczba godz. niekontaktowych</td></tr><tr><td>Przyg. projektu</td><td>15</td><td>0,60</td></tr><tr><td>Przyg. do zaliczenia</td><td>4</td><td>0,16</td></tr><tr><td>Razem</td><td>50</td><td>2,00</td></tr></table>	Forma zajęć	Liczba godz. kontakt.	Punkty ECTS	wykłady	15	0,60	ćwiczenia	15	0,60	zaliczenie pisemne	1	0,04	Liczba godz. niekontaktowych			Przyg. projektu	15	0,60	Przyg. do zaliczenia	4	0,16	Razem	50	2,00
Forma zajęć	Liczba godz. kontakt.	Punkty ECTS																							
wykłady	15	0,60																							
ćwiczenia	15	0,60																							
zaliczenie pisemne	1	0,04																							
Liczba godz. niekontaktowych																									
Przyg. projektu	15	0,60																							
Przyg. do zaliczenia	4	0,16																							
Razem	50	2,00																							
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 15 godz udział w ćwiczeniach – 15 godz. udział w zaliczeniu pisemnym – 1 godz.																								
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – ZU_W02 W2 – ZU_W07 U1 – ZU_U07 U2 – ZU_U08 K1 – ZU_K02																								